

92-94 — vil hindre en videreførelse og udbygning af den erhvervsfremmende lovgivning her i landet? Hvilke oplysninger har man om den hidtidige administration af disse bestemmelser?

Svar:

Fællesmarkedstraktatens artikel 92 forbyder i princippet kun statsstøtteforanstaltninger i det omfang, disse (a) forrykker eller truer med at forrykke konkurrencevilkårene og (b) øver indfyldelse på samhandelen mellem medlemsstaterne. Den erhvervsfremmende lovgivning her i landet vil således kunne opretholdes og udbygges, for så vidt disse to vilkår overholdes. Det må i denne forbindelse fremhæves, at artikel 92 § 3 (a) og (c) udtrykkeligt fremhæver statsstøtte med henblik på egnsudvikling og udvikling af bestemte erhvervsområder (forudsat at samhandelsvilkårene ikke ændres i strid med den fælles interesse) som foranstaltninger, der vil kunne betragtes som forenelige med Fællesmarkedet.

De erfaringer, der hidtil er gjort med hensyn til disse reglers anvendelse i praksis, er endnu ikke særlig omfattende. Der er i visse tilfælde fra Fællesmarkedets Kommission rettet henvendelse til medlemslande om ændring af statsstøtteordninger; men der har på den anden side været en tydelig tendens til at administrere bestemmelserne i artikel 92-94 med forsigtighed. Dels ønsker man ikke at svække fællesmarkedslanternes erhvervsliv i konkurrencen med tredjelande, hvor der fortsat kan ydes statsstøtte, eller hvor erhvervslivet nyder godt af andre konkurrencefordele. Dels synes man at gå ud fra, at støttestøtte, der ydes i nogenlunde samme omfang i samtlige medlemslande, og som derfor ikke forrykker konkurrencestillingen, ikke kan være i strid med artikel 92.

Man arbejder for tiden på en nærmere undersøgelse af de i andre lande anvendte støtteforanstaltninger, men en sammenligning af de her i landet iværksatte erhvervsfremmende foranstaltninger med de i fællesmarkedslanternes praktiserede synes på det foreliggende grundlag at vise, at Fællesmarkedstraktatens regler gennemgående ikke vil kunne udgøre nogen hindring for en videreførelse og udbygning af de danske foranstaltninger, idet der i flere fællesmar-

kedslande ydes en langt mere vidtgående støtte til erhvervslivet end her i landet.

Spørgsmål 28:

Agter regeringen under forhandlingerne med Fællesskabet at anmelde en dansk interesse i de lånemuligheder, der findes i Den europæiske Investeringsbank?

Svar:

Den europæiske Investeringsbank har hidtil først og fremmest ydet lån til projekter, der sigter imod ophjælpning af mindre udviklede områder inden for den europæiske del af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Ifølge artikel 130 i Fællesmarkedstraktaten kan Den europæiske Investeringsbank imidlertid tillige i visse tilfælde yde lån til finansiering af investeringer, der er foranlediget af nødvendige omstillinger af produktionen, der er forårsaget af Fællesmarkedets gennemførelse. Da det ikke på forhånd er muligt at skønne over omfanget af de danske investeringer, der eventuelt vil kunne blive tale om at søge finansieringsstøtte til på denne måde, er det tvivlsomt, om det under forhandlingerne om Danmarks medlemskab i Det europæiske økonomiske Fællesskab vil være hensigtsmæssigt at anmelde en dansk interesse i at søge lån fra Investeringsbanken. Såfremt Danmark bliver medlem af Det europæiske økonomiske Fællesskab, vil regeringen imidlertid være opmærksom på de finansieringsmuligheder, som deltagelsen i Den europæiske Investeringsbank åbner mulighed for.

Det kan tilføjes, at det helt bortset fra de eventuelle lånemuligheder i Den europæiske Investeringsbank må anses for sandsynligt, at et dansk medlemskab i Det europæiske økonomiske Fællesskab vil gøre det lettere både for offentlige danske myndigheder og for private virksomheder at opnå lån i udlandet, jfr. også svaret på spørgsmål 19.

Spørgsmål 29:

Kan det forventes, at Danmark skal yde bidrag til fonds oprettet af Fællesskabet (Den Sociale Fond eller udviklingsfonden)?